

[Lange.]

staar noget om, at den samme Afgift skal lægges paa de haarde Hvedesorter. Jeg kan ikke finde det! Der foreslaas en Bestemmelse om en Maksimumspris paa 13 Kr. for de forskellige Kornsorter, og jeg kan ikke se, at der er nogen Undtagelsesbestemmelse for de haarde Hvede- og Rugsorter. Jeg mener, at det er meget nødvendigt, at der findes en saadan Bestemmelse. Hvis man vil fastholde, saaledes som man mener, man havde gjort det i Landbokommissionens Forslag, at den samme Regel skal gælde for de haarde Kornsorter som for de bløde, men man som her vil fastsætte, at de haarde Hvedesorter skal have den samme Maksimumsgrænse som de andre Kornsorter, saa vil det efter min Mening føre til, at der til Melproduktion kun vil blive anvendt disse dyre Kornsorter, og det vil igen føre til, at der i hvert Fald fra disse Kornsorter ikke kommer ret mange Penge i Kornkassen. Hvis man vilde fremme Mulighederne for Afsættningen af den danske Hvede til Melproduktion, er det ikke alene nødvendigt at faa dette Forhold helt ordnet, men det vilde ogsaa være nødvendigt at gennemføre den Bestemmelse, som mit Parti Gang paa Gang har stillet Forslag om, sidste Gang ved Sagens anden Behandling i det andet høje Ting, nemlig en Bestemmelse om Indmalingstvang. Vi har foreslaaet, at der skulde indmales 60 pCt. dansk Hvede i Melet. Det vilde have medført to Ting; for det første havde man sikret det kornsælgende Landbrug en bedre Pris for den Hvede, det skulde sælge, men for det andet havde man opnaaet, at det Mel, der fremstilledes, uden at blive ringere kunde sælges til en billigere Pris, end naar man bruger den dyre fremmede Hvede dertil.

Foruden disse Mangler ved Kornordningen er der en Mangel, en stor Mangel til, som for øvrigt ogsaa fandtes i Landbokommissionens Forslag. Det er den, at man fastsætter den samme Pris paa Kornet lige efter Høstens Afslutning og lige op til den næste Høst. Saaledes at basere Ordningen paa den samme Pris gennem hele Høstaaret vil efter min Mening føre til, at vi, naar vi om nogle faa Dage staar over for, at mange Landmænd vil, ja, maaske skal sælge deres Korn, vil finde, at det bliver vanskeligt at finde Købere, i

hvert Fald meget vanskeligt at finde Købere til de Minimalpriser, som man her har fastsat, og som efter vor Mening i Forvejen er for lave. Hvem vil købe Korn og gemme det maaske et halvt Aar? Selv om man muligvis tror paa, at de lave Verdenskornpriser, vi har i dette Øjeblik, ikke vil holde, og at man maaske kan komme til at staa over for en Prisstigning paa Verdensmarkedet, hvem vil saa alligevel købe Korn og gemme det, have Pengene staaende deri, faa Rentetab, Svind og Omkostninger, naar man ved, at en Stigning af Prisen paa Verdensmarkedet kun vil føre til en Nedsættelse af Afgiften, hvilket igen vil føre til, at Prisen inden for vort Lands Grænser ikke paavirkes af Prisstigningen i den øvrige Verden?

En af de Ting, som selv vi, der har deltaget i nogle af de Forhandlinger, der førtes forud for dette Forligs Afslutning, forbavsedes over, var, at Lovforslaget indeholder Bestemmelser om Afgift paa Oliekager, idet det overlader den højtærede Minister at træffe Bestemmelse om, hvorvidt en saadan Afgift skal paalægges. Jeg mener i og for sig ikke, at det vil være naturligt at paalægge Oliekager nogen Afgift. Men vil man indføre en saadan Afgift paa et eller andet Tidspunkt, vilde det efter min Mening være langt at foretrække at tage den straks, at fastsætte en ensartet Afgift for alle Oliekager. Der kunde ikke for Landbruget tabes noget derved, hvis man lod Pengene indgaa i den Kasse, hvori Smørafgiften indgaa, og fordelte det, der kom ind, til Mælkeproducenterne. Som man nu vil ordne Sagen, kan det føre til højst uheldige og højst vilkaarlige Forhold, naar de Folk, der skal føre Oliekager til Landet, kan risikere, at man udpeger en enkelt Oliekagesort og lægger en Afgift paa denne, fordi den — jeg kan f. Eks. nævne Solsikkekager — er særdeles anvendelig til Hestefoder. I det Øjeblik man vil lægge en stor Afgift paa denne Kagesort, vil den blive u anvendelig til Kreaturfoder; det vil jo saa ikke kunne betale sig at anvende denne Kagesort, og den vil komme til at ligge her i Landet uden at kunne sælges, i hvert Fald ikke, uden at der paaføres dem, der har taget den hjem, store Tab. Og der er det særlige for denne Kagesorts Vedkommende, at